

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. Nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak.
2. Helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2005. június 28-án hozott ítéletét.
3. Mérlegelje a metalaxilnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletébe történő fel nem vételéről szóló, 2003. május 2-i 2003/308/EK bizottsági határozat⁽²⁾ megsemmisítése iránt első fokon benyújtott keresetet.
4. Vagy, másodlagosan, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz határozathozatalra.
5. Minden esetben kötelezze a Bizottságot a jelen eljárásból, az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásból és adott esetben az ideiglenes intézkedések iránti eljárásból eredő költségek összességének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Először, az Industrias Químicas del Vallés S.A. (IQV) azt állítja, hogy a Bizottságnak az egyetlen, teljes dossziét megküldő bejelentőnek a metalaxil értékelése iránt indított eljárástól való visszalépése következményeivel kapcsolatos problémára vonatkozó jogi véleménye elemzése során az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően értékelte a végzésekben szereplő bizonyítékokat.
2. Másodszor, az IQV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, mivel kizárólag egy olyan dokumentum kivonata alapján nem vette figyelembe az IQV egyik jogalapját, amelyhez, ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság is elismeri, az IQV-nek a közigazgatási eljárás során nem volt hozzáférése.
3. Harmadszor, az IQV szerint az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, mivel a jelen ügyben tévesen értelmezte és alkalmazta az elővigyázatosság és az arányosság elvét, és mivel közegészségügyi érvekre hivatkozott, hogy megindokolja a Bizottság kezdetben megfellebbezett határozatát.
4. Negyedszer, az IQV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, amikor a jelen ügyben releváns jogszabályi keretet, különösen a 91/414/EGK irányelv és a növényvédő szerekben található aktív hatóanyagok értékelésének eljárásáról szóló 3600/92 rendelet rendelkezéseit értelmezte és alkalmazta. Az IQV elsősorban arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság: i) összekeveri a „teljes dosszié” és a „kiegészítő információk” fogalmát; ii) tévesen értékelt azt, hogy ugyanazon hatóanyag több bejelentőjének esetében minden egyes bejelentőnek rendelkeznie kell egy teljes dossziéval; iii) tévesen értékelt a referens tagállam szerepét a tanulmány elkészítését követő szakaszban.
5. Ötödször, az IQV szerint az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, mivel úgy ítéli meg, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor megta-

gatta a határidő meghosszabbítását, hogy folytatni lehessen a metalaxil értékelését: ezen a ponton az Elsőfokú Bíróság téves premisszából kiindulva a Bizottsággal a szóban forgó területen egyeztetett határidők meghosszabbítása vonatkozásában ellentmondásos indokolással él.

6. Hatodszor, az IQV úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság ellentmondásos és túlzott indokolással élt, mivel a megfellebbezett határozatban nem szereplő indokolás alapján utasította el az IQV egyik jogalapját.
7. Végezetül az IQV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárási szabályokat, mivel az előadó bíró tárgyalásra készített jelentésében részben figyelmen kívül hagyta az IQV írásbeli észrevételeit, és ezt az ítéletben nem indokolta.

⁽¹⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.

⁽²⁾ HL L 113., 2003.5.7., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 38. kötet, 495. o.

A Bundesfinanzhof 2005. június 28-i végzésével a Finanzamt Dinslaken kontra Gerold Meindl ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-329/05. sz. ügy)

(2005/C 271/30)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesfinanzhof 2005. június 28-i végzésével, amely 2005. szeptember 2-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Finanzamt Dinslaken kontra Gerold Meindl ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Megvalósul-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés 43. cikkének megsértése abban az esetben, ha valamely adóilletőséggel rendelkező adóalanytól arra hivatkozva tagadják meg az Ausztriában lakó, nem különélő házasúrral közös adózást, hogy utóbbi a közös jövedelem több, mint 10 %-át szerezte meg, amely egyidejűleg meghaladja a 24 000 DEM-et, amennyiben ezek a jövedelmek az osztrák jog szerint adómentesek?